

Καταλήξαμε στο προηγούμενό μας σημείωμα, πώς όσο απίστευτη και νά φαίνεται η ιστορία αυτή με τους καλεσμένους στους βασιλικούς γάμους, είναι εν τούτοις αληθινή και σε βαθμό πολύ χειρότερο, από ό,τι τό βλέπομε σ'αυτήν τήν ιστορία. Αλλά ἄς ξεκαθαρίσωμε πρώτα, ποιό ήταν τό λάθος τῶν καλεσμένων;

Ἄν ἐξαιρέση κανείς ἐκείνους πού πρόσβαλαν τοὺς ἀπεσταλμένους τοῦ βασιλέως, ὅλοι οἱ ἄλλοι δὲν ἀσχολήθηκαν μὲ τίποτε κακό. Ὅ,τι ἔκαναν ἦταν καλό. Ὁ ἕνας ἀγόρασε ἕνα καλὸ κτήμα. Δὲν μᾶς λέγει ἡ παραβολή ὅτι τό ἀγόρασε μὲ παράνομα μέσα. Ὁ ἄλλος πέτυχε νά πάρῃ γιὰ τὰ κτήματά του καί γιὰ τίς ἄλλες δουλειές του πέντε ζευγάρια καλὰ ράδια. Τέλος, ὁ ἄλλος ἔκανε τοὺς γάμους του. Μήπως ἀπαγορεύει ὁ θεὸς τίποτε ἀπ'αὐτά; Εἶναι κακό νά φροντίζει κανείς νόμιμα καί καλὰ γιὰ τήν ἐργασία του καί τὸ σκεπτικό του; Ὁ τίμιος γάμος τί κακό ἔχει;

Κακό; Κανένα κακό. Τό λάθος ὅλων τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν ἦταν, πώς βρῆκαν νά τὰ κάνουν ὅλα αὐτά τήν ὥρα πού θά ἔπρεπε νά εἶναι στοὺς βασιλικούς γάμους. Ἀλλά καί θά σκεφθῇ ἴσως κανείς: Καί καλὰ, εἶναι ὑποχρεωτικό νά πᾶνε στοὺς γάμους; Δὲν ἦταν ὑποχρεωτικό. Ἄν ἦταν ὑποχρεωτικό, δὲν θά ἦταν οὔτε τόσο μεγάλο τό προνόμιο, οὔτε τόσο ἐξαιρετική ἡ τιμή. Ἀλλ'αὐτοί οὔτε τό προνόμιο, οὔτε τήν τιμή μπόρεσαν νά ἐκτιμήσουν. Τοὺς εἶχε κάμει ὁ βασιλεὺς μιά τέτοια τιμητική διάκριση καί αὐτοί, ἀντὶ ἀπὸ πολλές μέρες πρὶν νά μὴ σκέπτονται τίποτε ἄλλο παρὰ ὁσικῶς νά ἐτοιμάζονται γιὰ τήν συμμετοχή τους στοὺς βασιλικούς γάμους, τό πῆραν ἐλαφρά. Ὁ ἕνας, μάλιστα, εὐαγγελιστής, στήν διήγησιν τῆς παραβολῆς προσθέτει ὅτι αἰτία αὐτῆς τῆς συμπεριφορᾶς τους ἦταν ἡ ἀμέλεια. Καί ἡ ἀμέλεια αὐτή ἀπὸ πού ἐπήγαγε; Ἀπὸ πού ἄλλου, παρὰ ἀπὸ τό ὅτι δὲν εἶχαν ἐκτιμήσει ὅπως ἔπρεπε τήν βασιλική πρόσκληση. Γι'αὐτό τήν ἀμέλειαν καί τό μυαλό τους ἀσχολήθηκε περισσότερο μὲ τίς ἄλλες τῶν ἐργασίας παρὰ μὲ τήν πρόσκληση πού τοὺς εἶχε γίνει. Αὐτό ἦταν τό λάθος τους.

Ὅτι μοῦ κῆτε, ὅμως, ὅτι ἕνα τέτοιο λάθος δὲν εἶναι δυνατόν νά συμβῇ. Ἦρκει νά ὁμολογήσω, πώς ἂν δὲν εἶναι ἐντελὲς ἀδύνατο, τουλάχιστον εἶναι πάρα πολύ δύσκολο νά συμβῇ ἕνα τέτοιο λάθος.

Τότε, λοιπόν, γιατί ἔγινε στήν περίπτωσιν τῆς παραβολῆς; Ἐγινε, γιατί ὁ βασιλεὺς αὐτός εἶχε καλέσει πολλούς. Ἄν θά εἶχε καλέσει μόνον καμμιά δεκαριά, ὁ καθένας τους θά ἦταν τρελλός ἀπ'τὴν χαρὰ του. Ἐπειδὴ ὅμως εἶχε καλέσει μερικὲς χιλιάδες, γι'αὐτό καθένας τό θεωρεῖ ὑποτιμητικό γιὰ τὸν ἑαυτό του νά μοιρασθῇ τήν τιμὴ μὲ τόσους ἄλλους. "Ὁὕψ" θά εἶπαν μέσα τους, μόλις ἔμαθαν ποιοί καί πόσοι ἄλλοι εἶχαν προσκληθῇ, "Ἐκεῖ θά πάω; Ἐκεῖ ἔχουν προσκαλέσει καί τήν μουσική-Μαριὺ. Αὐτό δὲ ἔλκει: Μιά ἄλλη φορά, μάλιστα, τώρα ὅμως, οὔτε λόγος. Τώρα θά κυττάζουμε τήν δουλειά μας καί ἄς μᾶς λείψουν οἱ γάμοι". Κάτι τέτοια θά σκέφθηκε ὁ καθένας τους καί σχεδὸν εἶχαν ξεχάσει τήν βασιλική πρόσκλησιν πού τοὺς εἶχε γίνει. Παρ'ὅλην αὐτὴν τὴν ἐξήγησιν, πού φαίνεται πραγματικά λογική, μιά τέτοια περίπτωσιν εἶναι δύσκολο νά συναντήσῃ κανείς συχνά μέσα στήν καθημερινή του ζωὴ.

Ἀλλ'ἔνω εἶναι δύσκολο νά βρῇ κανεὶς ἄνθρωπο, πού νά ἔχῃ περιφρονήσει μιά βασιλική πρόσκλησιν, στήν ἄλλη ἐκείνη περίπτωσιν, εἶναι δυστυχῶς πολύ συνηθισμένο. Καταλαβαίνετε ὅτι πρόκειται γιὰ τὴν πρόσκλησιν τοῦ βασιλέως τῶν Οὐρανῶν, πού κάνει στὸν καθένα μας. Ἄν κι'ἐκεῖνος καλοῦσε μόνο λίγους, πολὺ λίγους, ἴσως δὲν θά δείχναμε τέτοια ἀδιαφορία. Τώρα ὅμως πού καθένας μας ἔχει τὴν δυνατότητα νά εἶναι καλεσμένος Του, καί μάλιστα συνεργάτης Του, δὲν τό ἐκτιμᾶμε ὅπως ἔπρεπε.

Θά μοῦ πῆτε, πῶς εἶναι δυνατόν νά κάνουμε μιά τέτοια διαπίστωση;
Τό καταλαβαίνει κανείς ἀπ'τά ἄλλα ἔργα ποῦ δίνουμε τήν καρδιά μας.
"Ας ἐξετάσει καθένας μας σέ τί ἀφισπώνει τίς δυνάμεις του καί τόν και-
ρό του καί θά τά δῇ. Μπορεῖ τίποτε ἀπ'αὐτά νά συγκριθῇ μέ τήν ἀξία τῆς
Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν; Οὔτε συζητήσεις. Καί ὅμως ἐμεῖς αὐτό προτιμᾶμε
καί παραμελοῦμε τό ἄλλο, τό ἕνα καί σπουδαῖο, τό μοναδικό.

Ο ΠΑΤΗΡ ΙΕΡΟΚΥΜΟΣ